

Gyertyaszentelő Boldogasszony

(február 2.)

Mal 3,1-4

Megtisztítja Lévi fiait

Nézzétek, elküldöm hírnökömet, hogy elkészítse előttem az utat. Hamarosan belép szentélyébe az Úr, akit kerestek, és a szövetség angyala, aki után vágyakoztok. Lám, már jön is! – mondja a Seregek Ura. De ki fogja tudni elviselni jövetele napját? És ki maradhat állva, amikor megjelenik? Mert olyan, mint az olvasztók tüze és a ványolók lúgja. Leül, mint az ezüstolvasztó és -tisztító mester. Megtisztítja Lévi fiait, megfinomítja őket, mint az aranyat és az ezüstöt, hogy méltóképpen mutassák be az áldozatot az Úrnak. Júda és Jeruzsálem áldozata tetszeni fog akkor az Úrnak, éppúgy, mint a régmúlt időkben, mint az első években.

Malakiás próféta Kr. e. V. századi héber próféta. Aggeus és Zakariás prófétaik szolgálatának a folytatója, utánuk mintegy 80 évvel később szolgált. Működésének idején a Jeruzsálemi Templom építését már befejezték, és a régi istentiszteletet helyreállították, de a vallásos buzgóság fokozatosan elhalt. A messiási kor beköszöntését váró nép megfáradt, elfásult, meglanyhult hitbéli buzgósága. Isten azzal a feladattal bízta meg a levitákat, hogy tanítsák az igazságra a népet, és járjanak elöl jó példával. A papok azonban nemcsak hogy nem mutattak rá a bűnökre, hanem ők voltak azok, akik félrevezették a népet. Malakiás próféta emlékeztette az embereket, hogy Isten mit vár el tőlük, és hirdette az Úr napjának közeledtét. Utána közel 400 évig nem volt hallható Isten hangja próféta szájából.

Pál ezen szöveg alapján a római levél 9. fejezetében újraértelmezi Izraelnek Isten általi megszabadítását. A keresztény értelmezés ezt a bibliai helyet (1. vers) Katolikus és az Ortodox Egyházban Jézus születésének hírüladására, illetve meglepő módon, az allegorikus értelmezés felhasználásával, az Eucharisziára vonatkoztatják. Mal 3,23 az Ószövetségben Illés fellépésének, az Újszövetségben pedig Keresztelő János fellépése megjövendölésének tartanak (vö. Mt 11,13-14.) A Mal 3 fejezetében fellépő hírnököt a keresztény értelmezésben Jézusra értelmezik, aki megtisztítja az embereket minden vétküktől. Egyes esetekben Keresztelő Jánosra is értik. (vö. Mk 1,2-4).

Furcsa kettősség tapasztalható az emberi viselkedésben. Mindenki vágyakozik egy tisztességesebb és igazságosabb korszakra. Sokan gondolják úgy, hogy az igazság szabaddá tesz, igazságos viszonyokra és vágnak. De amikor ezt a vágyakozást valósággá kell változtatni, és ez saját cselekedetünket is érinti, akkor a vágyakozásnak ez a lendülete megtörik. Rá kell ugyanis jönnünk, hogy egyéni bűneink is táplálják az igazságtalanságot. Sőt éppen ez a felismerés teszi világossá előttünk, hogy mindennapi életünket, személyes döntéseinket milyen mélyen átjárják az inkorrekt erkölcsi mérlegelési szempontok. Talán erre utal a 2. versben a költői kérdés: „De ki fogja tudni elviselni jövetele napját?” Vagyis amikor komolyra fordul a megtisztulás folyamata és személyesen is érint bennünket, vajon el tudjuk-e majd viselni? Vagy amikor megjelenik az emberben a lelkiismeret-furdalás, akkor a belső gyötrelmem erősebb a külső nyomásnál. A külső nyomás elől ugyan el tudunk menekülni, de a saját lelkiismeretünk vádja elől nem. A bűnösök szolidaritása erős, a megtérők magánya igen fájdalmas. Ugyanis nem tartoznak már a bűnösök világához, nem is érzik jól magukat közöttük. De az önmagukat igaznak vélők viszont nem szívesen alkotnak velük közösséget. Ezért a megtérés után az Istenben vetett bizalom megerősödése kulcskérdése a további tisztulásnak. Amikor Isten belép a lelkünkbe, új világ kezdődik, és új szemléletmódot kell kialakítanunk. Ez a fájdalmas tisztulás útja. De ez egyben az új megvilágosodás útja is.